

Évközi 30. Vasárnap C

*Az Úr igaz bíró: nem nézi az ember személyét,
nem részrehajló a szegény kárára;
s meghallgatja azt, aki a balsorsban kéri őt.
(Sir 35,15b-16)*

Olvasmány

Sirák fia 35,15b-17.20-22a

Az Úr igaz bíró: nem nézi az ember személyét, nem részrehajló a szegény kárára; s meghallgatja azt, aki a balsorsban kéri őt. Nem utasítja el az árvák könyörgését, sem az özvegyet, ha tele van panasszal. Aki szívből szolgálja, azt elfogadja az Úr, az ilyenek imádsága a felhőkig hatol.

A nyomorgók jajszava áthatol a felhőkön, és nem csendesül, míg el nem éri célját. Nem tágít, amíg rá nem tekint a Fölséges, és míg nem szolgáltat neki igazságot. És az Úr nem késlekedik.

Szentlecke

2 Timóteushoz 4,6-8.16-18

Szeretett Fiam! Az én véretem nemsokára kiontják áldozatul. Eltávozásom ideje közel van. A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam.

Készen vár rám az igazság győzelmi koszorúja, amelyet az Úr, az igazságos Bíró megad nekem azon a napon. De nemcsak nekem, hanem mindenkinek, aki örömmel várja az ő eljövetelét.

Első védekezésem alkalmával senki sem állt pártomra, mindenki cserbenhagyott. Ne számítson nekik bűnül!

Ám az Úr mellém állt, és erőt öntött belém, hogy befejezzem az evangélium hirdetését, és tudomást szerezzem róla minden pogány. Így megmenekültem az oroszlán torkából.

Sőt, az Úr ezután is megszabadít minden gonosz cselvetéstől, és átment mennyei országába. Dicsőség legyen neki mindörökké!

Ámen.

Abban az időben: Az elbizakodottaknak, akik magukat igaznak tartották, másokat pedig megvetettek, Jézus ezt a példabeszédet mondta:

"Két ember fölment a templomba imádkozni, az egyik farizeus volt, a másik vámos.

A farizeus megállt, és így imádkozott magában: 'Istenem, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igazságtalan, házasságtörő, mint ez a vámos is. Kétszer böjtölök hetenként, és tizedet adok mindenből, amim van.'

A vámos pedig távolabb állt meg, és a szemét sem merte az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: 'Istenem, légy irgalmas nekem bűnösnek.'

Mondom nektek, hogy ez megigazultan ment haza, amaz viszont nem. Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, aki pedig megalázza magát, azt felmagasztalják."

Elmélkedés

Mindannyiunkban él farizeus éppúgy, mint vámos. Manapság nehezebb a "jó kereszténység" kritériumait megtalálni, mint eddig bármikor. Az Egyházon belül kialakult különféle polarizálódások és feszültségek azt eredményezik, hogy mindenki a saját álláspontját védi és a másikat a farizeus szerepében látja. Valószínű, hogy a farizeus sem fogadta el saját rossz ítéletét ellenkezés nélkül: "Uram, tudom, hogy saját mértékkel mérsz és gyakran számunkra idegen logika szerint döntesz. De hát igazságos ez? Egész életemben fáradozom, megpróbálom az életemet a Te parancsaidhoz igazítani. Azt hiszed, hogy valami nagy örömet okoz. Hogy napokon keresztül éhezem-szomjazom, böjtölök? Azt gondolod, hogy nekem nem jelent lemondást, hogy mindenből megadjam a tizedet? Elismerem, gyakran átpillantottam ehhez a vámoshoz, meg a barátaihoz – és már megbocsáss Uram – néha azt kívántam, hogy tejben-vajban fürödve élhessem, erkölcsi kötöttségek nélkül, anyagi gondok nélkül. De hű maradtam Hozzád, Uram, kitartottam a hitben. És ez lenne most a fizetségem? És mindezenek felül: ez a vámos lenne a megigazultabb kettőnk közül? Ne csodálkozz, Uram, ha ez a Hozzád hűek képességeit meghaladja. Ez önkény, nem igazságosság." És Isten talán ezt feleli neki? "Igazad van, amikor felemlegeted nagy igyekezetedet. Nagyon törekszel és mértéken felül ájtatos és rendes vagy. De az embertelenség gyomja, amely felnőtt ájtatosságod búzájában, elnyomja annak minden gyümölcsét. A mód, ahogy hitedet megéled szűk lett és irgalmatlan. Hogy állíthatod, hogy parancsaimat követed amikor így bánsz a testvéreddel, a vámossal? Hogy fér össze jámborságod a megbotlott lenézésével? Büszkeséged vakká tett. Öngazolásodban saját istened lettél. Ezért nem találod meg a békét és beteljesedést a hitben, ezért nem adhatok neked új életet és új igazságosságot." A farizeus fő hibája nem abban rejlik, hogy felsorolja jócselekedeteit. Szabad és kell is örülnünk jótetteinkért és hálát kell adnunk értük Istennek. De mindezenek túl nem szabad megfeledkeznünk az irgalmasságról. A farizeus imája így is hangozhatott volna: "Istenem, hálát adok neked azért, amilyen vagyok. Jót akarsz nekem. Mert tudom, hogy irgalmad megelőzi cselekedeteimet. Add másoknak is kegyelmedet, hogy felismerjenek és megdicsőítsenek, Uram. Add, hogy ennek a vámosnak itt – és az összes többi kitaláltottnak – jó testvére lehessenek."